

Зародження світу (легенда індіанців)

Автор Невідомий

Із книги індіанців племені кіче "Пополь-Вух"

Це — розповідь про те, як усе було в стані невідомості, все холодне, все в мовчанні; все непорушне, тихе; і простір неба був порожнім.

Це перша розповідь, перше передання. Не було ні людини, ні тварини, ні птахів, ні риб, крабів, дерев, каміння, печер, ущелин, трав, не було лісів; існувало тільки небо.

Поверхня землі тоді ще не з'явилась. Було тільки холодне море і великий простір небес.

Не було ще нічого з'єднаного, ніщо не могло створити шум, не було нічого, що могло би рухатися або дрижати чи шуміти в небі.

Не було нічого, що існувало би, що могло би мати існування; була лише холодна вода, спокійне море, самотність і тихе. Не існувало нічого.

У темноті, вночі, була лише нерухомість, тільки мовчання.

Одні лише Сотворителька і Творець, Тепеу і Кукумац, Велика мати і Великий батько були в безмежних водах. Так, вони знаходились там, приховані під зеленим і голубим пір'ям, і тому вони називались Кукумац. Від природи своєї вони були великими мудрецами і великими мислителями. Ось у такому вигляді існувало небо, і там знаходилось Серце небес — таке ім'я Бога, і так він називався.

Тоді прийшло його Слово. До Тепеу і Кукумац, що зібралися разом у мороці, вночі прийшло воно, і Тепеу, і Кукумац говорили з ним. І ось вони говорили, обговорюючи і радячись, вони погодилися одне з одним, вони об'єднали свої слова і свої думки.

І в той час коли вони розмірковували, їм стало зрозуміло, що при настанні зорі повинна з'явитися людина. Тоді вони розподілили створення світу, ріст дерев і лісових хашів, народження життя і сотворення людини. Так було встановлено це в мороці і вночі силою того, хто є Серцем небес, хто іменується Хуракан.

Перший називається Какулха-Хуракан. Другий — Чіпі-Какулха. Третій — Раша-Какулха. І ці троє — суть єдине Серце небес.

Тоді Тепеу і Кукумац зійшлися разом з ними, тоді вони радилися про життя і світло, про те, що треба зробити, аби з'явилися світло і зоря; ким має стати той, хто потурбується про їхню їжу і харчування.

— Нехай це звершиться! Нехай буде заповнена порожнечка! Нехай води відступлять і створять порожнечу, нехай з'явиться Земля і буде міцною. Нехай буде світло, нехай сяє зоря над Землею і на Небі! Але нема ні слави, ні величі у нашому творінні, поки не буде створена людська істота, поки не буде створена людина! — так говорили вони.

Тоді була створена земля. "Земля!" — вигукнули вони, і негайно вона була створена. Подібна до туману, подібна до хмаринки і до хмари пилу була земля при своєму сотворенні, на початку своєї тілесності. Потім з'явилися гори з води; велетенські гори вирости миттєво.

І тоді Кукумац зрадив і вигукнув:

— Корисним був твій прихід, Серце Небес, і твій, Хуракане, і твій, Чіпі-Ка— кулхо, і твій, Рашо-Какулхо!

— Наша робота, наше творіння має бути завершеним! — відповіли вони.

Спершу були створені земля, гори і долини, було вказано шлях водним потокам, потічки стали вільно текти біля підніжжя пагорбів і між ними. Відтоді, коли з'явилися високі гори, були розділені ріки.